

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiae, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

Pars Prima. De Iurisdictione Et Foro Competenti. Pars Secunda. De
Praeeminentiis & Praecedentiis

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. I. Vrbinaten. Iuris Metropolitico. An & quando erectio alicujus
Ecclesiæ Metropolitanæ in parte effectuata, casset in aliqua Ecclesia
suffraganea, ob non usum, seu ob alias particularess ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74087](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74087)

DE PRÆEMINENTIIS

&c.

DISCURSUS PRIMUS.

VRBINATEN. IVRIS METROPOLITICI

PRO

EPISCOPO ET CIVITATE EUGUBII

C U M

ARCHIEPISCOPO URBINATEN.

Discursus in Congressu pro directione causa pendentis in Sacra Congregatione Concilii.

An & quando erection alicujus Ecclesiæ Metropolitanæ in parte effectuata, cesseret in aliqua Ecclesia suffraganea, ob non usum, seu ob alias particulares circumstantias inducentes defectum intentionis

Papæ; Et aliqua de Provincia Romana intrâ ambitum

100. milliarium, An in ea detur aliquis

Metropolitanus.

S U M M A R I U M.

rantur præjudicia connaturalia & consecutiva.
20 De erectione Ducatus Urbini remissive.

D I S C . I.

Ostquam sub Paulo III. juxta fe-
riem, de qua in Serogallien, Ca-
strorum substit. de fendit, disc. 1.
Ruverei possessores plurium Ci-
vitatum, & dominiorum sub di-
versis titulis, obtinuerunt in eis
insulâ unitis erig: Ducatum Urbini tanquam spe-
ciem unius Provincie, seu Principatus, Cupien-
tes ut idem in spiritualibus quoque sequeretur, obti-
nuerunt à Prosp. consistorialiter, & in forma con-
sueta, Ecclesiam Cathedram Urbinat. erigi in
Metropolitanam, eidem in suffraganeas assignando
Ecclesiæ, Pisauren, Forosempren, Callien, Seno-
gallien, Feretran, & Eugubin. ea assignata ratione,
quod sicuti in temporalibus omnet dictam Civita-
tem in Metropolim hujus Status agnoscent, ita pro
majori suffraganeorum commodo, utilitate, & de-
core, idem sequatur in spiritualibus ab' que necel-
litate in casu appellationis adeundi cum majori
sumptu Romanam Curiam, dictæque erectionis as-
sensum præberunt omnes alii Episcopi, cum quibus
ex tunc illicò jus Metropolitanum absque ali-
qua contradictione effectum sortiri coepit, excepto
Fugubino, attento quod ea Ecclesia tunc in com-
mendam possidebatur per Cardinalem Sabellum,
unde propterè in eadem erectione disponitur, il-
lam, dicta commenda durante, suspensam rema-
nere debere, effectum tamen sortituram immedia-
tè post eam cessatam; Cum autem inter dictas Ci-
vitates Urbinaten. & Eugubin. antiquæ vigerent
æmulationes, unde propterè ista Eugubina hujus-
modi subjectionem erga' aliam æmulam nimium

B b.

ægre-

Card. de Luca de Iurisdict. &c. & Praeminent.

DE PRÆEMINENTIIS &c. DISC. I.

2
 xgrè ferret, ob reverentiam tamen Ducum non au-
 derer se direcētē opponere, Hinc dicta dominatio-
 ne durante, studiosē curatum fuit, post cessatam di-
 etam commendam, effugi quo magis fieri posset di-
 etæ subjectionis praxim, ita ut satis rari fuerint ca-
 fus, in quibus dictus Metropolitanus suas partes in
 hac Diœcesi exercuerit, usque ad tempus devolutio-
 nis feudi, qua sequuta de anno 1631, levato
 velo, Episcopus, Civitas, & Diœcesis, dictam sub-
 jectionem negando, se conservare curarunt inanti-
 quo statu exemptionis, ac immediata subjectionis
 Sedis Apostolica, adeo ut *Vghellius in primo tomo Italia Sacra*, in quo agit de foliis Episcopatibus ex-
 emptis à jure Metropolitico, & Sedi Apostolica
 immediatæ subjectionis, inter eos istum collocaverit;
 Verum de anno 1661, modernus Archiepiscopus
 hujusmodi prætensionem excitando, obtinuit à San-
 tiissimo restribi Sac Congregationi Concilii, ut hu-
 jusmodi controversiam, *summari*, & *sine figura*
judicium prout de jure cognoscere, & terminaret. Unde
 propterè ex parte Episcopi, & Civitatis, plurium
 Advocatorum, pro directione, ac defensione, con-
 vocatus fuit congressus, in quo, ut intrà varia insi-
 nuata fuerunt motiva, quibus tamen, ob difficulta-
 tes ame inter congregatos juniore excitatas sus-
 pensis.

Determinatum fuit, amplectendum esse moti-
 vum à me deducendum, quamvis ab aliquibus primo
 aspectu reputatum singulare, ac extra professionem
 jurista, super defectu scilicet intentionis Papæ eri-
 gentis, ob ignotam, & fortè non consideratam facti
 circumstantiam, que istam Ecclesiam ab aliis suffrage-
 anis prædictis diversificat, quia nempe esset infra
 ambitum 100 milliarium, & sic intrà Provinciam
 Romanam, in qua nullus datur Metropolitanus.

Quod motivum plausum habuit apud Sacram
 Congregationem, quæ proinde mandavit mensu-
 rari distantiam, ad effectum inspiciendi, an dicta
 Civitas esset intrà hujusmodi ambitum, ut ex hac
 parte pro constanti supponcatur, vel extrà, ut præ-
 tendebatur ex parte Archiepiscopi hujusmodi cir-
 cumstantiam negantis, & hoc stante, causa ulterior-
 rem progressum hucusque non habuit, unde pro-
 pterè defuit occasio disputandi super hujusmodi
 mensura modo, an scilicet per aerem vel per ter-
 ram fieri deberet, & quatenus hoc secundo modo,
 an per lineam rectam, & per agros, vel potius per
 vias usitatas vel respectivè inusitatas, seu scortos, de
 quo aliqualiter habetur actum in *Miranae electionis
 Conventus sub tit. de Regularibus*.

Dicebam igitur in discursu desuper habito, Pa-
 pam, quatenus pertinet ad spiritualia, duplēm
 personam representare, unam, in qua dicitur Christi
 Vicarius, militantis Ecclesia caput visibile, to-
 ruitus Orbis Episcopus, ac Ordinarius Ordina-
 riū, eundem Orbem habens pro Diœcesi,
 damnata prorsù sententia volentium hujusmodi
 generalem jurisdictionem esse in personas, non au-
 tem cum jure territorii, quæ propositione per aliquos
 circa annum 1650, in campum deductā, per Sac.
 Congregationem Inquisitionis, causa maturè co-
 gnita, tanquam temeraria, in dñ hæretica expre-
 damnata fuit, ut habetur inter illa mea vota, seu
 annotationes quas occasione efformandi in hoc
 puncto votum ad petitionem cuiusdā Cardinalis, ex
 prudentialibus motivis congruit vivere sub tenebris.
 Altera verò persona est illa Episcopi particularis
 Urbis, ubi tanquam Ordinarius loci hanc legem
 Diœcesanam exercet per suum Vicarium, qui
 proinde in Urbe ejusque territorio dicitur Ordin-

narius, ac venit sub legibus, aliisque decretis lo-
 quentibus de Ordinario loci, *Vestris. in praxi lib. 7.*
 c. 7. n. 1. *Scaccia de judiciis lib. 1. c. 25. n. 1. Sbroz. de off.*
Vicarii lib. 1. q. 3. n. 19. benè Rota in Romana hereditatis 28. Aprilis 1659. coram Melio. impress. post col-
luctationes Bondeni decr. 62. Et habetur non semel
 insinuatum supra in tit. de *jurisdicti. & foro compet.*

Territorium autem seu diœcesis particularis Ur-
 bis, ubi Papa hanc secundam personam Episcopi
 particularis gerit, de jure protrahitur usque ad di-
 etum ambitum 100. milliarium circum circa , ad
 text in l. 1. §. initio ff. de off. *Prefecti Urbis, ubi Bald.*
 ante num. 1. *Tuscus verbo districtus conclus. 16. num.*
 11. *Fenson. ad Statut. cap. 197. num. 95. & sequen.* &
 habetur actum in *Romana gabella equorum, & in*
Romana fidia, seu dohanna subbiti, de Regalibus dif. 72.
 & 94. occasione examinandi hunc terminum, seu
 vocabulum *districtus* Urbis.

Et quamvis hodie hujusmodi districtus permo-
 derna statuta sit redactus ad solum ambitum 40.
 milliarium , ad tollendam eam incertitudinem,
 quæ prius habebatur, an scilicet restringatur so-
 lum ad loca subjecta populo circā sal & focaticum,
 ex deducitis praetertim dicto dif. 72. de Regal. Ni-
 hilominus id recipit fines temporales, atque prin-
 cipaliter ordinatum est quoad jurisdictionem Se-
 natoris & Populi, & subjectionem statutorum, un-
 de propterè intrà receptissima propositiō, de qua
 in *Toleta. disc. 1.* & frequenter in aliis *sub tit. de juris-*
dictione, quod à finibus temporalibus non intetur
 ad spirituales, & econtrà ; Et consequenter ista
 moderna restrictio attendenda non videtur in or-
 dine ad diminuendam antiquam Urbis diœcesim,
 in primaria *Dionysii* divisione ex regula Praefecture
 ita constitutam.

Licet autem in contrarium urgere videretur pra-
 xis, seu observantia Tribunali Vicarii, quod ejus cu-
 mulativam jurisdictionem etiam in prima instantia
 non protendit ultra dictum modernum ambitum ,
 seu districtum 40. milliarium , Nihilominus ubi
 etiam ex hujusmodi consuetudine alii Episcopis in-
 trà 100. millaria existentibus , aliquod jus super
 exemptione ab hac jurisdictione qualitatem esset, ut
 probabilius videtur, & habetur actum sub *sub di-*
cto titulo de jurisdictione in Terracina. disc. 50. Ad-
 huc tamen cum consuetudo , juxta receptissimam
 quotidianam propositionem , strictissime atten-
 datur sit in suo casu individuo, neque extendenda
 sit de casu ad casum, operativa quidem esse poterit
 quoad dictam facultatem Vicarii habendi cumula-
 tivam cum ipsis Ordinariis, etiam in prima instantia
 intrà dictum modernum ambitum restringen-
 dam , non autem quod dictus antiquus ambitus
 destinat esse de Urbis diœcesi, seu territorio, ad effec-
 tum, ut nullus Metropolitanus in eo detur.

Quod probari observabam ex inconclusa ob-
 servantia Sedis Apostolica, quod non consuevit
 intrà hunc ambitum Ecclesiæ Metropolitanas eri-
 gere , sive Cathedrales inibi existentes alteri Me-
 tropolitano subjicere , & si forte quandoque id fa-
 ctum est, attamen non habuit effectum , ut præser-
 tim habemus de Ecclesia *Aquinaten*, quam Archie-
 piscopus *Capuanus* ex quibusdam antiquis Aposto-
 licis diplomatis prætendit esse ejus suffraganeam,
 quemadmodum inadvententer supponit *Barbo*, in *ejus Pro-*
vinciali , Observantia verò docet contrarium, cum
 ista Ecclesia se conserveret in statu exemptionis ac
 immediate subjectionis Sedi Apostolica, unde
Vghellius in d. 1. tom. Italia Sacra, eam inter exem-
 ptas collocat.

Ideoque

DE PRÆEMINENTIIS &c. DISC. I.

3

Ideoque stante dicta moderna observantia Tribunalis Vicarii, restringendi suam jurisdictionem intrâ breviorem modernum districtum 40. milliarium, Hinc Professores Ecclesiasticae eruditio-
nis, dictum antiquum latiore ambitum 100. milliarium, ad differentiam moderni, & pro exclu-
sione cuiuscumque Metropolitanus, appellare so-
lent sub nomine Provinciae Romanæ, quod tamen
vocabulum latius patera solet, atque in plurimum
sensu complectitur omnes Ecclesias exemptas, Se-
di Apostolicae immediatè subjectas, per totum Or-
bem sparsas; Et quod Ecclesias existentes intra
Provinciam Romanam non cognoscant Metropolitanum, refert decimum per Sacram Congregatio-
nem, Fagan. in c. & si membra, num. 36. de his qua-
fiunt à Prælatu sine consensu Capituli; Quæ Provin-
cia existit inter Provincias Capuanam & Pisianam
ad tex. in c. tua nos de officio Vicar.

Quando autem dictum facti præsuppositum non assisteret, quod scilicet hæc Civitas non esset
intrâ dictum ambitum Provinciae Romanæ, ita ut
cessaret motivum verisimiliter deficients voluntatis
Papa regulandi istam Ecclesiam jure aliarum ut
suprà huic novæ Metropolitanæ Ecclesiaz subjecta-
rum ob dictam circumstantiam diversificantem;
Tunc mea sententia erat, etiam in sensu veritatis,
probabiles esse oppositiones hujus Ecclesiaz & Ci-
vitas respectivæ ob rationes antiquæ amulatio-
nis, & antipathie & successivæ scandalorum & in-
convenientium, quæ exinde resultare possent, non
tamen leguleice & pro motivis juridicis coram ju-
dicibus deducendis, cum per istam viam satis ti-
mendum esset, Sed potius prudenter & poli-
ticæ, recurrendo ad eundem Pontificem pro mo-
deratione probabilius omnino concedenda, juxta
exempla, quæ in hac materia habemus frequentia.
Præsertim vero tunc deducebam illud Ecclesiarum,
Parma, Placentia, Imolen. & Cervien. quas Gre-
gorius XIII. Ecclesias Cathedrali Bononiæ, per ip-
sum in Metropolitananam erecta in suffraganeas as-
signaverat, eas vero Sixtus V. vel alter successor in
primo statu reposuit, Vel scilicet exemptionis,
& immediatæ subjectionis Sedi, Vel respectivæ re-
stituendo Ecclesiaz Metropolitanæ Ravennæ. Quod etiam Paulus IV. fecit quoad Ecclesias Pen-
nen. & Adrien. quas alias exemptas Clemens VII.
subjecerat Ecclesie Metropolitanæ Theatin. &
Pius IV. ex eodem motivo pacis, & pro sedandis
continuis discordiis plurium inconvenientium
productivis, Ecclesiam Ansanen. seu Lancianen.
eidem Metropolitanæ Ecclesiaz Theatina sub-
jectam, erexit etiam in Metropolitanam; Cum
quibus & similibus exemplis satis justam & proba-
bilem credebam hujusmodi petitionem, ad quam
solum recurrentem esset, quatenus ut suprà non
assisteret dictum facti præsuppositum circâ situa-
tionem intrâ ambitum 100. milliarium, quo sub-
sistente, credebam causam esse in tuto pro hac
parte, stante præsertim observantia, attendenda
tanquam interpretativa hujus motivi, & voluntatis
Pape potiusquam tanquam ineffectuatio, seu
non ulus dictæ erectionis ut alii credebat.

Ceteri congregati, docti quidem Juris Consul-
ti, sed nudis legalibus propositionibus nimium in-
harentes, erant in sensu, quod principaliter insi-
stendum esset in eo quod ista litera Apostolica,
quarum exequitionem Archiepiscopus petebat,
ut potè ad partis postulationem, præf. si scilicet
Ducis Urbini, deberent in omnia narratis, justi-
ficari, ut exequitionem mererentur, ad commu-

Card. de Luca de Inrisdict. &c. & Praeminent.

niter notata in cap. si capitulo de concess. præbenda, & est apud beneficialistas quotidianum super execu-
tione litterarum, provisionis beneficii, vel re-
servationis pensionis, cum similibus; & in proximi-
mis terminis necessaria justificationis omnium nar-
ratorum in litteris Apostolicis super creatione Ec-
clesiaz in Colligatam habetur decis. 258. 283. & 284.
par. 7. recent. & est actum infra hoc eodem tir. in
Messanen. erectionis disc. 9.

Narrata vero dicebant, nedum justificata non
esse, sed neque posse justificari, unde propterea
inferebant ad vitium surreptionis, & obreptionis,
ac defectum intentionis, dum in eisdem litteris
narratur, omnes Ecclesias prædictas confitentes
in Statu Urbini, istamque Eugubinam & alias Ci-
vitates in temporalibus agnoscere alteram Urbina-
ten. in Metropolitanam, quod in facto corrue-
dicebant respectu illius Civitatis, quam Dux pos-
sidebat in Vicariatu seu Principatum cum diver-
so titulo, abque aliqua subjectione vel dependen-
tia à Statu Urbini, cum quo æquè principaliter,
non autem subiectivè per Paulum III. unitus fuit
hic Vicariatus seu Principatus pro sola creatione
dignitatis Ducalis ut in d. Senogallien. Castrorano
sub iis. de feud. disc. 1. Prout narratur hujusmodi
creationem, prefatarum Ecclesiarum, earumque
Prælatorum, Cluri, populi, Civitatum, & Diœcesum
commodatiss. & utilitates paritaram esse, cuius
contrarium de directo in ista Eugubina Civitate
& Diœcesi contingere, cum Prælatus alias ex-
emptus, ac Sedi Apostolicae immediatæ subjectus,
ita fieret subditus Archiepiscopi, & sic ejus digni-
tas minueretur, prout notabiliter præjudicaretur
ipsi Civitati ex omniabus circumstantiis, vel de ma-
joritate, vel æqualitate contendenti cum dicta Ur-
binaten, quam alias æmulam, ita in superiorum &
Metropolitanum recognoscere cogerebatur, cum aliis
præjudiciis resultantibus etiam clero & populo,
tum ob itineris asperitatem, tum majores expen-
sas, que in litigando suppontunt ratione cuius-
dam capofoldi, ibi solvi consueri, unde magis expe-
dit in gradu appellationis Romanam Curia adire.

Ad præumptionem vero justificationis resul-
tantem ab effectuatione creationis spatio unius sa-
culi cum aliis Ecclesiis, respondebant id provenire
à consensu per alios Episcopos ut suprà initio præ-
stato, quo concurrente alia non exigitur justifica-
tio, ut perscribentes in d. cap. si capitulo. Lotter. de
benef. lib. i. quæst. 23. num. 5. Buratt. & adden. decis.
83. num. 2. & 409. num. 1. adden. ad Greg. decis. 57.
num. 11. & passim; Atque ad aliquos auctus gestos in
hac Diœcesi, respondebant quod essent clandestini,
seu meticulosi ob Duxum reverentiam, semper
tamen contradicunt.

Quamvis autem ut supra, etiam sensu verita-
tis, crederem satis justam & probabilem esse hujus
Civitatis & Ecclesiaz prætentio, super continua-
tionem primæ status exempti, & sub immediata
subjectione Sedis Apostolicae, Vel ob dictam situa-
tionem intrâ centum millaria, qua subsistente de-
fectus intentionis est clarus, Vel ita facti circum-
stantia correlative, ob moderationem in omnem
eventum juxta superiorius insinuata & similia exem-
pla, justè & rationabiliter à Sede Apostolica con-
cedendam, Nimium in idem suffragante longè non
usu, non quod iste aptus esset ad tollendam vel præ-
scribendam dictam superioritatem, ut intrâ sed pro
interpretatione dii defectus intentionis, sive pro
justificatione dictarum causalium, ob quas in om-
nem eventum præfata moderationi locus esse de-
beret.

Bb 2

De

4 DE PRÆEMINENTIIS &c. DISC. I.

De reliquo præfata legales propositiones in suis casibus verae non videbantur subjectæ materiae congruè applicabiles, cum hujusmodi erectiones Cathedralium, vel Metropolitanarum, censenda non veniant jure simplicium gratiarum, quæ ad partium postulationem & narrativam sunt super provisionibus beneficiorum & similibus, ac etiam super erectionibus collegiatarum, Quoniam præfata erectionum species sit causa mature cognita in pleno Concistorio & prævia cognitione & consultatione Congregationis Concistorialis; Ac propteræ litteras Apollonicae super erectione Cathedralis non indigere aliqua iustificatione firmatur *dec. 612. par. 2. rec.* Et in specialibus terminis juris metropolitici pro Archiepiscopo Theatino cum Episcopo Ortonen. firmatur in *Theatina jurisdictionis 17. Septembri 1607. & 17. Martii 1608. coram Ottembergo*, ubi quod etiam decretum factum in Concistorio absque litteris ad id sufficit.

*Neque bene dicebatur istam esse gratiam ad partis postulationem, quoniam licet in litteris erectionis diceretur fieri ad preces Ducis Urbini, Attamen id de consuetudine Sedis Apostolice in hujusmodi erectionibus practicatur ob excellentiam & gravitatem materiae, ut non nisi ad postulationem Regum, vel Principum, ad hujusmodi innovationes procedatur, ut docet praxis actualis, in casu, de quo infra in *Burgen. erectionis disc. 6.* & patet apud *Pennam dec. 540.* ubi de Ecclesia Montis regalis erecta in Metropolitanam ad preces Regis cum similibus, ac etiam practicatur in Canonizationibus Sanctorum, non inde tamen sequitur dicigorias inconsideratae, & ad solam partis postulationem & narrativam factas, ita ut indigeant pro executione consueta formalis iustificatione narratorum, cum illa jam præcesserit priusquam ad decreta in Concistorio deveniatur.*

Ut enim bene advertitur in eisdem præcisis terminis consumilis controversia juris metropolitici in *Montis regalis jurisdictionis coram Penna inter suas decis. 546. & 761.* præsertim in hac ultima, Aliæ sunt gratiae, quæ non statim secum executionem trahunt, sed aliquo hominis ministerio indigent, Aliæ vero sunt, quæ absque aliquo ministerio statim trahunt executionem, ut in prima specie requiratur formalis iustificatione, secus autem in secunda.

Quoverò ad non usum seu contrarium usum, istud motivum specie rejicitur in *dicta Theatina coram Ottembergo*, ac etiam in allegata *Montis regalis coram Penna*, quicquid dubitatum esset in *deci. 720. coram eodem*, ex ea ratione, quod hujusmodi juris metropolitici exercitum est dupliciter facultativum, ex parte scilicet Metropolitanæ, qui potest illud quandoque negligere, & clariss ex parte subditorum, vel quia possunt non appellare, ita ut non contingat *casus appellationum*, & gravaminum, vel quia cum electio sit appellantis, potuerunt appellare ad Papam, ejusque Curiam omisso medio, unde propteræ defuerit occasio, qua cessante etiam per mille annos non intrat præscriptio, ad cuius effectum in hujusmodi juribus incorporalibus necessaria est, vel immemorabilis benè probata, vel saltem præcedente contradictione, subsequuta patientia quadragenaria, juncta cum fama privilegii, ut in specie advertitur in *dicta Theatina jurisdictionis 17. Septemb. 1607. & 17. Martii 1608. coram Ottembergo*, unde propteræ istud motivum neglectum fuit in *dicta Montis regalis coram Penna*.

Clarius vero quia de usu & effectuazione constabat cum tot aliis Ecclesiis, ex quibus haec Provincia constituta erat, unde propteræ effectuatio in parte sufficit, ne unus & idem actus diverso jure censeatur, ac eodem tempore validus & invalidus sit, seu effectuatus & ineffetuatus, ut advertitur *dicta dec. 612. par. 2. rec.* & habetur frequenter in materia beneficiali & unionum, ut effectuatio in parte sufficiat pro effectuazione totoius gratiae.

Et quoad minus vera præsupposita in dictis litteris contenta, quatenus agatur de præjudiciis generalibus resultantibus à diminutione prioris dignitatis, & præminentia, vel subjectionis unius Ecclesiæ erga alteram, ista sunt præjudicia connaturalia, & per Papam recte cognita, & prævisa, tanquam necessariò consecutiva, idem non attendenda, Unde propteræ receptam conclusionem habemus, quod licet ex regula de jure tertio quæsto non tollen, in gratis alteri præjudicialibus requiratur specialis derrogatio dictæ regula & juris tertii, non tamen id procedit in hujusmodi erectionibus, utpote de sui natura prejudicialibus, ut infra in *Messanen. erectionis Collegiate disc. 9.* cum similibus, potissimum quia sufficit, utilitates, & comoda per Papam præsupposta & sperata, verificari in aliis Ecclesiis, cum actio fiat à prædominante.

Leve demùn videbatur illud fundatum falsi præsuppositi circa jus Metropolitanum Civitatis Urbinate, in temporalibus ob diversitatem hujus Vicariatus Eugubini à feudo & Statu Urbini, idem enim procedit etiam in Principatu Pisauren. & in dominio Senogallien, & aliis sub diversis etiam titulis & domini possesso, adhuc tamen recte verificabatur dictum præsuppositum saltem de facto ob erectionem, quam de omnibus hujusmodi quamvis inter se diversis feudis & domini fecit Paulus III. in Ducatum Urbini tanquam per speciem unius Provinciæ, firmis remanentibus singulorum Juribus, privilegiis & præminentia juxta seriem de qua in dicta Senogallien. Castrorum sub iuri defensis disc. 1. ideoque mihi videbatur assistere magnam probabilitatem huic parti Eugubina Ecclesiæ, sed ex dictis aliis motivis, non autem ex istis.

SY P O N T A N A CATHEDRALITATIS

PRO
CAPITULO MONTIS SANCTI
ANGELI

CVM

CAPITULO MANFREDONIAE

Causa decisus per Rotam pro Capitulo Manfredoniae.

De probatione Cathedralitatis alicuius Ecclesiæ, vel æquè principaliter cum altera Cathedrali unitæ, vel æquè principaliter concurrentis cum altera ad unam Cathedralam efformandam seu constituendam, & de probationibus & signis Cathedralitatis.

S U M M A R I U M.

¹ *F*acti series.
² *E*piscopus debet celebrare missam in ea Ecclesia, in qua gonscius Christus.

3 De